

FLOATING WORLDS

ΘΩΡΗΚΤΟ «ΩΚΕΑΝΙΣ»

Είναι σχεδόν μεσημέρι, στο κεντρικό λιμάνι της πρωτεύουσας. Ο υποπλοίαρχος David Smith στέκεται στην προβλήτα και παρατηρεί με μεγάλο θαυμασμό, την ναυαρχίδα του ναυτικού της χώρας του. Ένα από τα πιο προηγμένα τεχνολογικά πολεμικό πλοίο, στην ιστορία της παγκόσμιας ναυτιλίας, βρίσκεται αραγμένο μπροστά του, σαν ένα κοιμώμενο μυθικό πλάσμα της θάλασσας, φτιαγμένο από σίδηρο. Το θωρηκτό «Ωκεανίς»...

Το αίσθημα πατριωτισμού και υπεροχής, οι ιμπεριαλιστικές προσδοκίες και η υπερηφάνεια ενός ολόκληρου έθνους, αποτυπώνονται πάνω σε αυτό το πλοίο και το πλήρωμά του, για το οποίο χρειάστηκαν τρία ολόκληρα χρόνια, περισσότεροι από πεντακόσιοι εργάτες και πάρα πολλά χρήματα, για να ναυπηγηθεί.

Ένα ξαφνικό μήνυμα το οποίο ελήφθη από το Αρχηγείο του Ναυτικού, έρχεται να αναστατώσει μία ήσυχη φαινομενικά μέρα για το πλήρωμα. Το «Ωκεανίς» πρέπει να αναχωρήσει επειγόντως για μία άκρως απόρρητη αποστολή.

Ο Κυβερνήτης του πλοίου, Πλοίαρχος Ian Samuel, μεταφέρει στο πλήρωμα κατά την αναχώρησή τους από το λιμάνι, πως σύμφωνα με πληροφορίες που κατέφθασαν μέσω της Μυστικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στο γραφείο του πρωθυπουργού, σε ένα επιβατηγό πλοίο που πλέει αυτή τη στιγμή, 40 ναυτικά μίλια βόρεια της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης της χώρας, επιβαίνουν αποκλειστικά ένοπλοι τρομοκράτες, προσποιούμενοι ένα πολυάριθμο γκρουπ τουριστών, που σκοπό έχουν να αποβιβασθούν στο πιο πολυσύχναστο τουριστικά νησί της χώρας, παίρνοντας ομήρους, με σκοπό να αναγκάσουν την κυβέρνηση να διακόψει τους βομβαρδισμούς που εκτελεί το τελευταίο εξάμηνο κατά της χώρας τους.

Μεταξύ των μελών του πληρώματος, έπειτα από την ανακοίνωση της αποστολής από τον Πλοίαρχο Samuel, επικρατεί αρχικά αναστάτωση και διστακτικότητα, καθώς καλούνται να επιτεθούν σε ένα επιβατηγό πλοίο, το οποίο πιθανώς να έχει στο σύνολο των επιβατών του και αθώους πολίτες.

Ο όρκος που έδωσαν κατά την κατάταξή τους στο Ναυτικό, ήταν να υπηρετούν και να προστατεύουν την πατρίδα και του πολίτες της, από οποιονδήποτε εχθρό. Σε αυτή την ιδιαίτερη αποστολή όμως, καλούνται να επιτεθούν κατά «άμαχου;» πληθυσμού, κατά ανθρώπων που ενδέχεται να είναι πολίτες της χώρας της οποίας έχουν ορκιστεί να προστατεύουν πάση θυσία.

Απευθυνόμενος στο αναστατωμένο πλήρωμα, ο Πλοίαρχος Samuel διαβεβαιώνει το πλήρωμα πως οι υπηρεσίες των Μυστικών Υπηρεσιών του κράτους, είναι απόλυτα ακριβείς και διασταυρωμένες, σχετικά με την ύπαρξη αποκλειστικά και μόνο τρομοκρατών, στο σύνολο των επιβατών του πλοίου και πως είναι επιβεβλημένη η άμεση επέμβαση τους, για να ανατραπεί έστω την ύστατη στιγμή το σχέδιο των τρομοκρατών και να διαφυλαχθεί η ασφάλεια των πολιτών της χώρας.

Αν και η αμφιβολία για την ορθότητα της αποστολής παραμένει έντονη στις τάξεις του πληρώματος, η δομή του στρατού επιβάλλει παρ' όλα αυτά, την πιστή εκτέλεση των εντολών που δίνονται από τους ανώτερους, χωρίς να δίδεται κανένα δικαίωμα κριτικής σκέψης, γύρω από το αν μια εντολή είναι σωστή ή λανθασμένη, αν εξυπηρετεί πραγματικά το συμφέρον της χώρας ή εξυπηρετεί το συμφέρον μιας συγκεκριμένης ομάδας ανθρώπων που καθορίζουν τις τύχες και τις ζωές των λαών όλου του κόσμου, αν δημιουργεί συνθήκες ειρηνικής επίλυσης μιας διαμάχης ή αν πυρπολεί μια ήδη εύφλεκτη συνθήκη που αποτέλεσμα θα έχει την εξάπλωση του μίσους, του πόνου και της δυστυχίας. Μοιάζουν οι στρατιωτικοί, σαν άβουλα «ζωντανά όπλα», όπου το καθήκον προς τη πατρίδα που υπηρετούν, κάνει κομμάτια την ανθρωπιά τους, κάθε φορά που κάποιος «ανώτερος», πατάει την σκανδάλη...

Το «Ωκεανίς» έχει πια πλησιάσει σε απόσταση βολής τον στόχο του. Ο Πλοίαρχος Samuel, με απόλυτη ψυχραιμία και χαρακτηριστική ψυχρότητα, δίνει εντολή να εκτοξευθεί τορπίλη κατά του επιβατηγού πλοίου. Έπειτα από μερικά δευτερόλεπτα, μια ισχυρότατη έκρηξη έρχεται να βάλει τέλος στις ζωές όλων των επιβαινόντων, αλλά παράλληλα γίνεται και η αρχή ενός ασύλληπτου δράματος, που κανένα μέλος του πληρώματος του «Ωκεανίς» δεν θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί.

Μέσα σε λίγες ώρες, τα ραδιόφωνα και οι εκπομπές όλης της χώρας, μεταδίδουν το συγκλονιστικό γεγονός: *«Ένα επιβατηγό πλοίο στο οποίο επέβαιναν οικογένειες και τουρίστες που είχαν σκοπό να περάσουν τις διακοπές τους στο πιο πολυσύχναστο τουριστικό θέρετρο της χώρας, όπως και μια ομάδα επιστημόνων που μετέβαιναν στο νησί για ένα μεγάλο συνέδριο στον τομέα της υγείας, τορπιλίστηκε τις πρώτες πρωινές ώρες από πολεμικό πλοίο της γείτονος χώρας, το οποίο είχε εισέλθει χωρίς άδεια στα εθνικά χωρικά μας ύδατα. Όλοι οι επιβαίνοντες και τα μέλη του πληρώματος περισυλλέχθηκαν νεκροί από δυνάμεις του πολεμικού μας ναυτικού. Ο πρωθυπουργός, σε δήλωσή του προ ολίγου κοντά στον τόπο της τραγωδίας, χαρακτήρισε την αναίτια και άνανδρη επίθεση κατά αθώων πολιτών, ως αιτία πολέμου και κήρυξε επισήμως την άμεση έναρξη των στρατιωτικών επιθέσεων κατά της γείτονος χώρας.»*

Το γεγονός που παρουσίαζαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της χώρας, δεν έχει την παραμικρή σχέση με τα πραγματικά γεγονότα, προς έκπληξη όλων των μελών του

πληρώματος του «Ωκεανίς». Καμία αναφορά δεν έγινε πουθενά, για την παρουσία του «Ωκεανίς» στο σημείο της τραγωδίας κατά την στιγμή της επίθεσης, ούτε για την ύπαρξη ή την υποψία ύπαρξης τρομοκρατών μεταξύ των επιβαινόντων του πλοίου που δέχθηκε την επίθεση.

Όλοι πάνω στο πλοίο, αρχίζουν σιγά, σιγά να αντιλαμβάνονται το τι έχουν κάνει, μα είναι πλέον πολύ αργά... Δολοφόνησαν αθώους ανθρώπους, πολίτες της ίδιας τους της χώρας. Οι πληροφορίες που έλαβαν από τις Κρατικές Μυστικές Υπηρεσίες, αποδείχθηκαν λανθασμένες και η κυβέρνηση η οποία θέλει να αποφύγει τις συνέπειες της λανθασμένης της απόφασης, αποφάσισε να παραποιήσει την πραγματικότητα, σε αγαστή συνεργασία με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης όλης της χώρας, που δρουν επί χρόνια ως κυβερνητικό μέσο χειραγώγησης της λαϊκής μάζας. Πως θα αντέξουν άραγε, τις τύψεις που τους κυριεύουν;

Οι Θεοί της θάλασσας, οι οποίοι ήταν μάρτυρες αυτού του ειδεχθούς εγκλήματος μέσα στο ίδιο τους το βασίλειο, εξοργισμένοι από την βαρβαρότητα των ανθρώπων, αποφασίζουν να στείλουν τους αγγελιοφόρους τους το ίδιο βράδυ, για να καταραστούν αιώνια το θωρηκτό “Oceania” και το πλήρωμα του.

Καθώς σκοτεινιάζει, ο αέρας δυναμώνει επικίνδυνα, πυκνά μαύρα σύννεφα κατακλύζουν τον ουρανό και μια τρομερή καταιγίδα ξεσπάει. Λυσσασμένα κύματα χτυπούν το «Ωκεανίς», σαν μια προσπάθεια της μανιασμένης φύσης να πάρει την δική της εκδίκηση για το ειδεχθές έγκλημα που διέπραξε το πλήρωμά του. Ξαφνικά αναδύονται από τα άδυτα της αβύσσου οι αγγελιοφόροι των Θεών της θάλασσας. Τερατόμορφα πλάσματα που μοιάζουν με γιγάντιες σμέρνες, με μεγάλα παράξενα πτερύγια, φλεγόμενα μάτια και δέρμα γεμάτο αγκάθια, περικυκλώνουν το «παραδομένο» στην οργή των Θεών πλοίο.

Έπειτα από μια θλιμμένη τελετή, καταταράσσονται το «Ωκεανίς» και το πλήρωμά του για πάντα. Το πλοίο μεταμορφώνεται σε ένα πλεούμενο φάντασμα με υπερφυσικές δυνατότητες. Κινείται πλέον πιο γρήγορα από οποιοδήποτε άλλο πλοίο στον κόσμο, γίνεται αόρατο όποτε το επιθυμεί, έχει αστείρευτα καύσιμα και οπλισμό και είναι πια αβύθιστο. Το δε πλήρωμα αποκτά αθάνατη υπόσταση, εγκλωβίζεται όμως για πάντα στην πλωτή «φυλακή» που λέγεται «Ωκεανίς», από την οποία ο μόνος τρόπος για να αποδράσει κανείς, είναι να δολοφονήσει ένα άλλο μέλος του πληρώματος, πληρώνοντας όμως βαρύτατο τίμημα για μια τέτοια επιλογή, καθώς την ίδια στιγμή που θα πεθαίνει το θύμα του, θα πεθαίνει και ο άνθρωπος που αγαπάει ο δολοφόνος, πιο πολύ στην ζωή του.

Το πλοίο ταξιδεύει πλέον ασταμάτητα χωρίς να πιάνει ποτέ λιμάνι και εκτελεί αποκλειστικά τις εντολές των Θεών της θάλασσας, με μοναδική αποστολή, τον εντοπισμό και εξολόθρευση οποιουδήποτε πολεμικού πλοίου, οποιασδήποτε χώρας, μέχρι να καταστραφούν όλα τα πολεμικά πλοία του κόσμου, για να

μπορέσει έτσι μια μέρα, να επέλθει ειρήνη στο βασίλειο της θάλασσας. Παράλληλα, ένα αίσθημα ατελείωτης δίψας κυριεύει μόνιμα το πλήρωμα του «Ωκεανίς», το οποίο παύει μόνο για τρεις μέρες και τρεις νύκτες, κάθε φορά που βυθίζονται ένα άλλο πολεμικό πλοίο.

Για πολλά χρόνια, το πλήρωμα του «Ωκεανίς», βίωνε αυτό το ασταμάτητο μαρτύριο, μέχρι που μια μέρα ένα απρόσμενο γεγονός, ήρθε να αλλάξει τα πάντα, μέσα σε λίγα λεπτά.

Κατά την διάρκεια μιας αλλαγής βάρδιας στην γέφυρα του πλοίου, μεταξύ του Πλοίαρχου Samuel και του υποπλοίαρχου David Smith, των μοναδικών δύο ανθρώπων πάνω στο πλοίο, που έχουν την ικανότητα να πλοηγήσουν το «Ωκεανίς», ο Πλοίαρχος Samuel, ξέχασε φεύγοντας από τη γέφυρα, το ημερολόγιο του, δίπλα σε κάποιους χάρτες.

Ο υποπλοίαρχος David Smith βρήκε όταν ανέλαβε βάρδια, το ημερολόγιο του Πλοίαρχου Samuel ανοιχτό. Πηγαίνοντας να το μαζέψει, διαπιστώνει πως στην σελίδα που ήταν ανοιχτό το ημερολόγιο, υπήρχαν γραμμένες κάποιες συντεταγμένες, οι οποίες κατά σατανική σύμπτωση, ήταν πανομοιότυπες με εκείνες της θέσης του επιβατηγού πλοίου στο οποίο είχαν επιτεθεί, εκείνο το μοιραίο βράδυ. Ο Υποπλοίαρχος David Smith, εμβρόντητος διαπιστώνει πως η ημερομηνία γραφής των εν λόγω συντεταγμένων στο ημερολόγιο, ήταν δύο μέρες πριν να λάβουν ειδοποίηση από το Αρχηγείο, για να εκτελέσουν την αποστολή που στοίχειωσε την ζωή τους. Αντιλαμβάνεται αμέσως, πως ο Πλοίαρχος Samuel γνώριζε εκ των προτέρων, πολλά πράγματα για αυτή την αποστολή, ενώ έγινε προφανές, πως όλο αυτό ήταν ένα οργανωμένο σχέδιο της κυβέρνησης σε συνεργασία με τον Πλοίαρχο Samuel.

Εξοργισμένος από αυτή την σοκαριστική ανακάλυψη, καλεί άμεσα όλο το πλήρωμα, συμπεριλαμβανομένου και του Πλοίαρχου Samuel, στο κεντρικό κατάστρωμα του πλοίου και μπροστά σε όλους αποκαλύπτει απευθυνόμενος στον Πλοίαρχο Σάμουελ, το τι είχε ανακαλύψει.

Προσωρινά επικρατεί πανδαιμόνιο, με τον υποπλοίαρχο David Smith, να διατάσσει άμεσα την σύλληψη του Πλοίαρχου Samuel για εσχάτη προδοσία και να αναδεικνύεται πλέον ο ίδιος, ως νέος Πλοίαρχος του πλοίου. Προτού οι ναύτες να οδηγήσουν τον Πλοίαρχο Samuel στην φυλακή του πλοίου, ο Πλοίαρχος Samuel φανερά εκνευρισμένος και αντιδρώντας στην προσπάθεια των ναυτών του πλοίου να τον συλλάβουν, παίρνει τον λόγο και παραδέχεται μπροστά σε όλους, ότι πράγματι γνώριζε από πριν για την επίθεση κατά του επιβατηγού πλοίου.

Αποκαλύπτει στην συνέχεια, πως η επίθεση αυτή ήταν μέρος ενός μυστικού σχεδίου της κυβέρνησης, η οποία έψαχνε μια αφορμή για να ξεκινήσει πόλεμο κατά

της γείτονος χώρας, καθώς η οικονομική κατάσταση του κράτους βρισκόταν σε μεγάλη ύφεση εκείνο το διάστημα και με την έναρξη ενός νέου πολέμου, θα κινητοποιούταν η βιομηχανία παραγωγής όπλων και περιφερειακών αναλώσιμων, με αποτέλεσμα να επανέλθει η οικονομία σε τροχιά άμεσης ανάπτυξης από την πώληση τόσο των όπλων όσο και των λοιπών αναλώσιμων που είναι απαραίτητα σε μια εμπόλεμη περίοδο. Ως αντάλλαγμα για την συμμετοχή του Πλοίαρχου Samuel στο μυστικό αυτό σχέδιο, η κυβέρνηση υποσχέθηκε να προάγει τον Πλοίαρχο Samuel στον ανώτατο βαθμό του Πολεμικού Ναυτικού, ως Ναύαρχο και Αρχηγό του Σώματος.

Όντας ανέκαθεν σαν άνθρωπος υπερβολικά φιλόδοξος και φιλοχρήματος, γοητευμένος από την εξουσία και την δύναμη που αυτή προσέφερε και χωρίς να ενδιαφέρεται ποτέ για την αληθινή αγάπη και τις ηθικές αξίες του κόσμου τούτου, η αποδοχή της κυβερνητικής πρότασης από εκείνον, ήταν απολύτως βέβαιη και αναμενόμενη. Μπροστά στον κίνδυνο που εμφανιζόταν μπροστά του εκείνη την στιγμή να χάσει τον έλεγχο του πλοίου και να φυλακιστεί, τυφλωμένος παράλληλα και από το μίσος του για τον υποπλοίαρχο David Smith, ο οποίος στάθηκε αφορμή για να καταρρεύσουν τα σχέδια που είχε κάνει, βγάζει το όπλο του και πυροβολεί κατά του υποπλοίαρχου David Smith, γνωρίζοντας πως αν εκείνος πεθάνει, ο μόνος άνθρωπος που θα μπορούσε πλέον να πλοηγήσει το «Ωκεανίς» θα ήταν ο ίδιος, επανακτώντας αναγκαστικά, τον έλεγχο του πλοίου.

Καθώς η σφαίρα από το όπλο του Πλοίαρχου Samuel κινείται με αστραπιαία ταχύτητα, για να κόψει το νήμα της ζωής του υποπλοίαρχου David Smith και μαζί με αυτό, την μοναδική ίσως ευκαιρία του πληρώματος να οδηγηθεί μια μέρα στο φως της κάθαρσης και της εξιλέωσης, ένας ναύτης που βρίσκεται λίγο πιο δίπλα, ενστικτωδώς και με περίσσιο θάρρος και αυταπάρνηση, προτάσσει το σώμα του σαν ασπίδα προστασίας ανάμεσα στην σφαίρα του μίσους και τον παγωμένο υποπλοίαρχο David Smith, ανατρέποντας τον φαινομενικά προδιαγεγραμμένο ρου της ιστορίας, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή.

Καθώς ο ηρωικός ναύτης πέφτει νεκρός από την σφαίρα που τον βρήκε απευθείας στην καρδιά, μια σπάνια καρδιά, που έσφυζε πάντα από ανδρεία, αλτρουισμό και το αίσθημα πατριωτισμού, νεκρός πέφτει παράλληλα και ο Πλοίαρχος Samuel, καθώς η κατάρα που δέσμευε το πλήρωμα του «Ωκεανίς», προέβλεπε πως αν κάποιο από τα μέλη του πληρώματος δολοφονήσει ένα άλλο μέλος του, τότε την ίδια στιγμή θα πεθάνει και ο άνθρωπος που αγαπάει πιο πολύ σε αυτή την ζωή ο δολοφόνος. Ο Πλοίαρχος Samuel όμως, ήταν τόσο εγωϊστής, που δεν αγαπούσε κανέναν άλλο στον κόσμο αυτό, παρά μόνο τον ίδιο του τον εαυτό.

Σε μια γεμάτη κατάνυξη και συγκίνηση νεκρώσιμη ακολουθία που γίνεται πάνω στο κατάστρωμα του «Ωκεανίς» με τις μεγαλύτερες των στρατιωτικών τιμών προς τιμήν του αδικοχαμένου ναύτη, το πλήρωμα απαγγέλει το ύστατο «Χαίρε», προτού

ρίζουν το φέρετρο με το άψυχο σώμα του στην θάλασσα, για να οδηγηθεί πια η ψυχή του στην γη της επαγγελίας και της αιώνιας γαλήνης, στο «Νησί των Ονείρων» όπως υποστήριζαν οι παραδόσεις των ναυτικών της αρχαιότητας. Σε πολύ φορτισμένο κλίμα, το πλήρωμα αποχαιρετά τον άνθρωπο του οποίου η ηρωική πράξη αυτοθυσίας, κράτησε ζωντανή την μοναδική ελπίδα του πληρώματος του «Ωκεανίς» να δει μια μέρα και πάλι το φως της λύτρωσης και της απελευθέρωσης από την δυστυχία της θεόσταλτης κατάρας που τους κράταγε δέσμους, τον άνθρωπο που κράτησε στην ζωή τον υποπλοίαρχο David Smith.

Το όνομα του δεν θα γραφτεί ποτέ με χρυσά γράμματα στο πάνθεον της ιστορίας, ούτε σε πέτρινα μνημεία ηρώων του έθνους, όπως γίνεται με τους περισσότερους αληθινούς ήρωες που έπεσαν στο πεδίο της μάχης, μαχόμενοι για ένα καλύτερο αύριο, για μια ελεύθερη χώρα, για μια καλύτερη ζωή των ανθρώπων που αγαπούσαν αληθινά. Ήρωες που το αληθινό όνομά τους δεν χωρά στα βιβλία της ιστορίας, αλλά «βαφτίζονται» ιστορικά ως ένας απρόσωπος αριθμός πεσόντων που θυσιάστηκαν για το καλό της πατρίδας. Θα είναι πια και αυτός, μέρος αυτού του μεγάλου αριθμού «ανώνυμων» πεσόντων, που με την στάση ζωής τους, προσπάθησαν να κάνουν την ζωή μας λίγο καλύτερη, προσπάθησαν να μας χαρίσουν ένα καλύτερο αύριο.

Τα συγκλονιστικά γεγονότα και αποκαλύψεις που έλαβαν χώρα στο «Ωκεανίς», όπως και την νεκρώσιμη ακολουθία του ηρωικού ναύτη, παρακολουθούν σε κοντινή απόσταση από το πλοίο, οι δύο κόρες του Βασιλιά των Ωκεάνιων Θεών και της Βασίλισσας των Αστεριών της Θάλασσας. Πλάσματα του υδάτινου κόσμου, με μορφή γυναίκας από την μέση και πάνω και σώμα ψαριού από την μέση και κάτω, που οι αρχαίοι αποκαλούσαν «γοργόνες».

Έχοντας γίνει μάρτυρες και οι δύο της αποκάλυψης της σοκαριστικής αλήθειας, γεμάτες τύψεις για την άδικη τιμωρία που επέβαλαν οι Θεοί της Θάλασσας στο πλήρωμα του «Ωκεανίς», το οποίο αποδείχθηκε πως έπεσε θύμα εξαπάτησης του Πλοίαρχου Samuel, ζητούν από τους γονείς τους και το συμβούλιο των Θεών της Θάλασσας να συγχωρέσουν το πλήρωμα και να σπάσουν την κατάρα.

Οι πάντοτε δίκαιοι Θεοί της Θάλασσας, σε ένα από τα σημαντικότερα συμβούλια που είχαν ποτέ παρευρεθεί, αναγνωρίζουν το λάθος που είχαν κάνει και την άδικη απόφαση τους να καταραστούν το πλήρωμα του «Ωκεανίς» και αποφασίζουν να σπάσουν την κατάρα και να απελευθερώσουν το «Ωκεανίς» και το πλήρωμα του από τα δεσμά της, αναθέτοντας τους όμως, μια τελευταία αποστολή.

Διέταξαν το πλήρωμα του πλοίου να οδηγήσει το «Ωκεανίς» στα πέρατα του κόσμου, στον ξακουστό «Ωκεανό των Τεράτων» και να βυθίσουν το πλοίο εκεί, για να μην γίνει ποτέ ξανά όπλο στα χέρια οποιουδήποτε θνητού που θα θελήσει εντός

του βασιλείου της Θάλασσας, να προκαλέσει πόνο και δυστυχία, σπέρνοντας τον θάνατο.

Το πλήρωμα βάζει άμεσα πλώρη για το τελευταίο του ταξίδι, που θα τους οδηγήσει στην λύτρωση. Καθώς πλησιάζουν στον προορισμό τους, μια μεγάλη δύνη αρχίζει να τους τραβάει προς το μέρος της. Τα φώτα στο κατάστρωμα και την γέφυρα αρχίζουν να τρεμοσβήνουν και το πλοίο δέχεται ισχυρούς και αλλεπάλληλους κραδασμούς, ενώ οι μηχανές και τα συστήματα πλοήγησης του, παύουν να λειτουργούν. Πλέει πλέον ακυβέρνητο, μέσα στην μεγάλη δύνη που το οδηγεί αργά και βασανιστικά στο τέλος του. Καθώς πηγαίνει όλο και πιο βαθειά, κατευθυνόμενο προς τον τελικό του προορισμό, το λιμάνι της αβύσσου, που θα το φιλοξενήσει για το υπόλοιπο της αιωνιότητας, οι ψυχές του πληρώματος το εγκαταλείπουν η μία μετά την άλλη, για να διαβούν την μεγάλη Πύλη των Θρύλων και των Τεράτων της Θάλασσας, που οδηγεί στην αιώνια ζωή και γαλήνη, στο «Νησί των Ονείρων»...